

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۳ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتیم مجلس (په توحیدکی)

اوومه برخه

شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) همدارنگه وفرمایل: ای دخدای بندگانو، تاسو دحکمت په دارکی یاست، اوپه ناچاره سره په سبب اوواسطه له خدایه وغواری چی پوه اوماهرطیب ته موراهنمایی کری، چی ستاسو دزره ناروغی مداوایی، اولاسونه موونیسې اودقرب درگاه ته موورسوی. ولی تاسو دنفس خدمت اودهوس پیروی ته ملاوی تړلی، اوله اندرز اونصیحت څخه سرغړونه کوی.

زه دخدای داوامروپه ترسره کولو کی ترټولو گستاخه یم، هغه څه چی بایسته دی درته وایم. دهغوکسانو خبروته چی دنفس دارضالپاره دپادشاهانو اوفرمانروایانو پروراندی ځانونه خواراوذلیل کوی، اودځان لپاره دمیری په اندازه ارزښت ندی قایل، غورمه نیسی، دوی دحق عزوجل دمارونهی له رعایت څخه لیری دی، دخدای دی دځمکی مخ له دغه ډول کسانو څخه پاک کری، یایی داسی هدایت کری چی له دغه اخلاقی ننگ څخه وژغورل شی. زه دهغوکسانو څخه چی په خوله دالله ذکرکوی ولی زرونه یی غیروته متوجه وی، بیزاره یم. ای ذاکرالله خدای داسی یادکړه چی زره دی دژبی گواه وی. زما پروراندی ټول یوشان دی، ولی هغه چی تقوی لری، زما دوست دی، اوهرڅوک چی دخدای نافرمانی کوی دبنمن، پس ایمانی دوست هغه دی چی دخدای اورسول له اوامرو پیروی کوی.

لویه خدایه دغه روش په ماکې ثابت وساته، اوخپلوبندگانو ته هم دغه موهبت عطا کړه، ځکه دا هغه امردی چی په دعا اوژبورتوب سره نه ترلاسه کیږی، بلکه دوصول وسیله یی دریا ترک کول اوله نفس اوشهو اتاوشیطان سره دبنمنی ده. عاقل اوسه، زه ستاسو په زرو کی معرفت نه وینم، بلکه زرونه مو له کبر اوځان غوښتنی څخه ډک دی.

دلاری پیل د **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** په ذکر دی، ځکه تراوسه ایمان کمال ته ندی رسیدلی، اوکله چی ایمان کامل شو، نو ذکر به **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** بدل شی، ځکه ذاکر په دی حال کی خدای حاضر اوپه مشاهده کی گوری، نوځکه دخطاب سباق یی حاضر دی.

هرڅوک چی دخلق دروازی ته سترگی لری، دحق باب ته له وصول څخه محروم دی. هرچاچی په ځوانی کی دخدای خدمت وکړه زرتوب کی به یی بی نیازه کری.

مومن همدلچي ايمان يې رشد وموند، له ټول مخلوق څخه بې نيازه كيږي، گرکه دخرقې اويآ لقمې خاوند هم نه وي. ويښ اوسې اوڅيرشي چې تاسو ته څه وايم، زه دخدای له لوري وايم، اوپرته له حق بل څه په ژبه نه راوړم. ډيري له تاسو گورم چې له حقه محجوبه ياست. داسلام اومسلماني مدعي ياست، ولي داسلام له حقيقته خبرنه ياست، له اسلامه مويوازي په نامه بسنه كړي، پوه شي چې په ظاهره عمل كول پرته دباطن له پشتواني څخه ، گټورنډي، ستاسو اعمال بې ارزښته دي.

دقدرشپه دصالحينو دشپي نښانه ده، هغوي لره چې دباطن نورحاصل شو، په هغه شپه دآسمانونو، فرشتگانو اوخپلي څيري نورويني چې په ځمکه غوريږي.

هرکله که بنده خدای په حقه اورينتيني سره وپيژانده، دقرب مقام ته به ورسيري، اودانس نعمت او عزت به ورته عطا شي، ولي دآزمائينت په توگه کله ناکله دغه مقام تری اخيستل كيږي، که ضعيف الايمان وي کله چې خپل لاسونه تشو وگوري، نونفس ته راگرځي، اوکه قوي ايمان ولري اوله آزمائينته بريالي راووخې، له نفس څخه تښتي، اوپه خدای متوکل كيږي، پدي حال کې حجاب تری ليري كيږي، اوخپل مقام اومکان ته بيرته راگرځول كيږي.

جنيد(خدای رحمت دي پرده وي) ډيروخت ويل: کوم څه زما په اختيارکي دي؟آيا بنده دخپل ارباب پروراندی دکوم شي مالک کيدای شي؟ نونفس اوتول وجودبه يې خدای ته تسليم کر، اوله ځانه به يې سلب صلاحيت وکر، اودخاطره اطمينان سره به يې بحق د ټولو مقدراتوته سره رضاييت څرگندکر، اودخدای عزوجل په وينا به يې عمل کاوه چې فرمايلي يې دي: (أَنْ وَلِيَّيَ اللهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ)-«هماغه خدای زما دوست پالونکی اوملا تری دی چې کتاب يې راوستاوه، اوهغه دښايسته و سرپرست دی. سوره اعراف آيه ۱۹۶».

وايي هرکله که به فضيل عياض سفیان ثوري(رحمة الله عليهم) وليد نورته ويل به يې: راځه چې دواړه په خپل حال ژړا وکړو، ځکه دخان په هکله دخدای له علمه او ارادی خبرنلرو، اوتل له سوء عاقبه په ويره کې و. څومره بڼکلی کلام دی!! دادهغه چا کلام دی چې خدای يې په حقه پيژندلی دی، اوله تصاريفو اوتغبيراتوچې دخدای په علم کې تيريزي، په ويره کې دی، اونه پوهيږي چې دهغوکسانو له ډلي دی چې جنت ته داخليري، يا دهغونه چې خالدفي الناردی، اولياءالله هيڅکله په خپلو عباداتو اواعمالو نه مغروره كيږي، ځکه پوهيږيو چې دعباداتو قبول په حسن خاتمه کې دی.

نن سبا پادشاهان، بډايان، دنيا، سلامت، عافيت، دډيروخلکو خدای او الهه گرځيدلي، ټولي عقيدتي زيربناوی بدلون موندلی، مرزوق ته رازق، مملوک ته مالک، فقيرته غني، عاجزته قوي اومری ته ژوندي وايي، پوه شي چې زه له تاسو څخه پيروي نکوم، اوستاسو مذهب نه منم، بلکه زه دکتاب اودنبي اکرم(صلي الله عليه وسلم) دستنوپه لاره يم، اوتاسو درياوونفاق پرينوولو اودخلکو عاجزگلو ته رابولم. ځکه که موزورمندان وسنايل، اوتوانگرانوته مويه زرو کې ځای ورکر، اوخدای موهيرکړي، ستاسو په هکله به داسې حکم صادرشي چې دبت پرستانوپه هکله صادريري.

واي پرتا! دبتانوخالق خدای پرستش وکره، دهغي پروراندی ځان خواراوذليل وگڼه، هغه خدای باندي باورولره چې ټول خلک دی خدمت وکړي، په هماغه اندازه چې ته خدای بزرگ(لوی) وگڼي په هماغه اندازه به دخلکو پروراندی بزرگواره شي، که خدای درباندي گران وي ته به هم دنورو دمحببت وړ وگرځي، په هماغه اندازه چې دی دخدای اوامر اومنهياتو احترام وکر، دخلکو داحترام ورپه وگرځي، که خدای ته نيږدی شي، خلک به ستا خوانه راشي. پوه شه چې دمرگ ياد دټولو روحی ناروغيو دوا ده، اوپرنفس اوهیلو لاس بری هم دمرگ په ياد سره ترسره کيدای شي.

په شپواو ورځودمرگ په فکر کې وم اوژرل می، او ويل می: لويه خدايه زما دروح قبض دفرشتی پواسطه مکوه، خپله می قبض روح کره، پدي رويايی فکرکي وم چې سترگی می پرانيستی يوباوقاره سړی می ترخواوليد، ورته ومی

ویل ته څوک یی؟ وویل زه دمرگ فرشته یم، ومی ویل چی ماله خدایه غوښتی چی ما خپله قبض روح کری، وویل چی زما څه تقصیر دی چی داسی غوښتنه دی له خدایه کری؟ زه یوازی گمارلی یم، ځینی په رفق اونرمی سره قبض روح کوم اوځینی بیا په قهراوخشونت سره ، نولاسونه یی ماته رادغاری کرل، اوکله چی له دی حاله په خود کی شوم ، دژرا په حال کی وم.

یوه پوښتونکی وپوښتل، آیا داشتیاق اوریدیرسیخونکی دی اوکه دخوف؟ وویل شول: دخوف اوردمرید لپاره دی اوداشتیاق اوردمراد لپاره، دایوشی دی اوهغه بل شی، ستاسره له دغواورونو کوم یو شته؟ ځان په هغی سره وپرتله. ای هغوکسانو چی په ظاهری اسبابو مو تکیه کری ده، پوه شی چی ستاسو نافع اوضاریودی، پادشاه اوفرمانروایودی، اوستاسو خدای بودی، آیا دپاک خدای قول مو ندی اوریدلی چی فرمایلی دی: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) - «هرڅوک چی دخدای لقا ته امیدواره وی، باید صالح عمل ترسره کری، اوپه پرستش کی له خدای سره څوک شریک نکری. سوره کهف آیه ۱۱۰».

نفس ستا اوخدای ترمنځ بیلتون اچولی، که غواړی چی پوه شی چی څه ډول دغه بیلتون لیری شی، غورونیسه چی درته وایم، باید دنفس په مخالفت راولارشی، غورونه دی باید دهغه په غوښتنوکانه واچوی، دژوندانه دمزیواوشهواتوپروراندی تسلیم نشی، که داسی وی، نو پدی حال کی به نفس درته په گوندو شی، اوحق ته دوصول دغه مانع به دی له لاری لیری شی، نفس به دیوی بی ځانه ټوټی پشان پرته له خوځښته، ستاپه پښوکی ولویږی، مطمینه روح به پکی وچلیږی اودعقل دروح، دزه روح ، طمانیه روح اوبالاخره غیرله خدایه دبیزاری روح ، مهبط به وگرځی.

په خدای ایمان ولری اوپه رسول یی، حق ته وصول پایه اواساس ایمان دی، دتولو نیکیو بنیان ایمان دی، او اخلاص دنبوت پایه اونبوت درسالت پایه ده. دولایت اوبدلایت اوقطبیت اساس اوبنیان هم په ایمان واخلاص سره ولاړ دی. وایی کله چی فضیل بن عیاض(رحمة الله علیه) وفات شو، پلاریی هغه په خوب کی ولید، پوښتنه یی تری وکره چی خدای له تاسره څه وکرل؟ ځواب یی ورکر، ای زما پلاره، ماڅوک ونه لیدل، چی دخدای په اندازه په بندگانو مهربانه وی. ای گرانه زویه ، لازمه ده چی په خدای سره بوخت شی، اوپوه شی چی کور دهغه کوردی، رزق دهغه پیداده اوهرڅه په خپله اندازه سره په ځمکه کی قرارورکوی. فرشتی دارزاقو دویش ماموری دی، هم دنیکانو اوهم دبندانو لپاره.

پوه شه چی دآفاتو غیثی له دی لوری په بندگانولگیری، ترڅو هغه وآزمایی، اوڅرگنده شی چی آیا دبلاوپروراندی صبروانقیاد اوبشیر رضایت لری؟ که داسی وی نو هغه وخت بیا دقرب طیب هغه درملنه کوی، دخیر طیب یی راپورته کوی، اوبالاخره دشوق طیب یی په غیره کی نیسی.

مومن دځمکی پرمخ دمطلق واکمن استازی دی. هرکله که دپردی له شاه ورته کوم رازڅرگند شی، که څه هم زره یی په ځمکه دی، له دغی آسمانی مائدی څخه گتورکیری اودخدای رحمت په سترگوگوری، اوپه دی حال کی دمجلس اهل ته خطاب کوی اووایی، ما معذوروگنی، زه دحال په بند کی یم، اوپه دی حال کی کراوالال(کورن اوړوند) یم.

دمرگ درسیدوپه وخت ټولی اریکی پری کیږی، شخص له خپلوانوڅخه بیلوی، پس مخکی لدی چی مرگ راورسیږی، خپله نوروته دلېستگی له ځانه لیری کړه. پوه اوسه چی قبریو دهلیزدی چی دحق لوری ته دروازه لری. مخکی لدی چی مرشی، خپله مرشه، له ځانه اوله غیرومرشه. دغه مرینه دابدی ژوند وسیله ده. دالهی قدرت په لاسونو کی دمری پشان اوسه ، که دی دامرحله ترلاسه کړه دقرب مقام ته به ورسیری، اونوربه درته یوشان وی چی قیامت راځی اوکه

نه، آيا مرگ شته اوکه نه، اوپه داهم بايد پوه وي چي په هيڅ يوه مرحله كي داحكاموترسره كول له چاڅخه نه ساقط كيږي.

بنده دكاراوكسب له مخي روزي پيداكوي، اوكله چي دايمن كمال ته ورسيد، نوهغه وخت بيا دتوكل له خزانو هم برخمن كيږي، پيغمبراکرم(صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي: (تَقَرُّوا مِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا مَا اسْتَطَعْتُمْ)-«هرڅومره چي كولاى شي ځانونه ددنيا له غمه خلاص كړي». دمرگ اودهغي دعاقت په فكر كي اوسه، صراط اودهغي پايلي ته وگوره، په پاك زره اوصاف باطن سره دخداى سره بوخت شه، دنفس له شيطان سره مبارزه وكړه، دخداى په لاره كي خپلواك اوسه. پوه شه چي توحيد په خلكو دتكيي مرگ دي، اودخاكي سرشت دپروازوسيله ده دفرشتگانو عالم ته، اوهمدارنگه له دملك له مقامه تيريدل اوخداى ته رسيدل دي.

اسلام ظاهردي اوايمان اومعرفت يي معنى ده. په هرډول چي درته ممكنه ده دپندمنلوپه لټه كي اوسه، دخداى دقضا اوغوښتنى سره معارضه مكوه، اوريدلى دي ندى چي غزير پيغمبر دخلفت په امركي دترديد سره مخ شو، په نتيجه كي خداى هغه سل ځلي مركاوه اوبيا يي راژوندى كاوه، پس خوله له چون اوچرا اواعراض څخه بنده كړه، ژبه تل په استغفار عادت كړه اوزره په اعتراف اوباطن په وقار او آرامش باندى ملزم كړه.

دكړلومري په ژبه دي، بيازره ته لاره مومي، اودشوق په غلبه سره مجددا ژبي ته راگرځي. دشهوت له مخي له خوراك اوڅښاك څخه استفاده كول، زره سختوي، باطن محدودوي، هوښياري له منځه وړي، اودحرص اوامل داوردديو سبب گرځي. اى چي دنفس دهوي په زندان كي اسيري، اى دخلكوبندگانو، اى خداى ناشناسو، عاقل اوسى، مرگ په ياد راوړي، دمرگ ياد دستونزو دهواري سبب دي، هركله كه دمرگ په ياد وي، ټولى باطلى هيلي به له تاليري شي، اوحرص اوزبه دي لږشي. خداى ته راوگرځه اوتولى چاري هغي ته پريږده.

«ربنا آتنا فى الدنيا حسنة وفى الآخرة حسنة وقنا عذاب النار»